

ТЕШЊАРСКИ ЈУГЛАНСКОША

ГОДИНА XXXIII

10. АВГУСТ 2019.

БРОЈ 56

КОРЗО - МЕСТО ВАЖНИХ СУСРЕТА

Симбол једне младости

Шетња од Централа до градске Библиотеке, веспе, чуvenи фића, насмејани људи, све је на моменте изгледало као некада, као на корзоу. Све је било романтично, пропраћено фином музиком са неком посебном енергијом у

ваздуху и све захваљујући Дому културе Извор који је прошле године за програм манифестације први пут припремио корзо-времеплов.

(Наставак на 2. страни)

КОРЗО - МЕСТО ВАЖНИХ СУСРЕТА

Симбол једне младости

(Наставак са 1. стране)

- Дуго година нам је требало да убедимо све да ово постоји, међутим прошлогодишње позитивне реакције људи су нас убедиле да је Ваљеву неопходно једно овакво дешавање - рекао је Влада Бобановић из Извора.

И био је у праву. То је потврдио и академик Матија Бећковић. Он је дошао на корзо.

- Корзо као културна и демократска институција тог времена је изузетно значајна јер су грађани имали своје место и били равноправни. Значајан је по томе што су се само љубави рађале, рекао је Бећковић присећајући се:

- Неки од нас су стајали са стране и инвентарисали ко је дошао, ко с ким иде, ко је с киме раскинуо, ко је стигао из Београда, ко није дошао на корзо. За разлику од садашњег времена све је било ћабе и нико није морao да има пару да би имао девојку. Врло је лепо што је ова традиција обележена, ко зна ко се све овде и с ким срео, ко је све овде започео неки живот који траје, ваљевски корзо је био место толиких важних сусрета - рекао је академик и додао:

- Није корзо био само у Ваљеву, било га је у свим градовима Србије па и у Београду. А у Београду у том највећем корзу кроз Кнез Михаилову улицу сви су градови имали своје амбасаде, ми Ваљевци смо били код Српске академије наука, закључио је Бећковић.

Легендарни кошаркаши Металца, Бранко Ковачевић обратио се присутним. Суграђане је поздравио и Јован Маљоковић, чез музичар. За њега је корзо прва асоцијација на младост и како је рекао

са задовољством се сећа тог периода.

- Шта је корзо, корзо је наша младост, ми смо овде учили Гимназију и излазили. Излазили смо и током летњег распуста када смо се са студија враћали у родни град. После корзова смо излазили у Абрашевић, каже прослављени музичар.

Међутим, Маљоковић није искључив.

- Свако време има нешто своје, ми смо имали лепу младост, данашњој омладини је нешто друго лепо, тако да живот иде и треба се радовати и веселити. За мене је моје време било предивно и лепо, ја га се радо сећам. Међутим, ови млади људи данас сигурно знају како се забављају и шта је њима лепо. Некада је то био корзо, данас га нема јер за њим нема више потребе, нама је требао да би се окупили, разговаракли и причали са девојкама, данашња комуникација се одржава на други начин - рекао је Маљоковић.

Дуж Карађорђеве улице била је постављена изложба са фотографијама које је прикупио Александар Грујић. У центру пажње су Ваљевци који су живели на Илици из периода од 1960. до 1975. године.

- Идеја ове целе наше приче је да кроз 50 фотографија са различитих дешавања, догађаја, прича представимо то време, покажемо младима како се некада живело и шта је нама представљало задовољство, рекао је Грујић.

Велики број посетилаца је уживао вративши се у младост. Након разменјивања погледа, према речима Ваљевца Сртена Крстajića, уследиле би заједничке штетње. Момци би девојке испратили кући, а они би одлазили у Абраш или Нарцис.

B. M. P.

СРПСКА ДИПЛОМАТИЈА У ВРТЛОГУ ИСТОРИЈЕ

Некада светлије, некада тамније

У дворишту Матичне библиотеке „Љубомир Ненадовић“, гостовао је амбасадор, др Душко Лопандић, причајући о дипломатама и њиховим вештинама кроз историју, коју је обухватио у књизи „Време сјаја, време таме“, приказујући велике догађаје из угla људи који су кроз дипломатски посао учествовали у креирању поретка какав нам је данас познат. Велико интересовање за

хронологију приче о дипломатама и након периода 1941. године до данас, јер је историју кроз призму дипломатије обраћавао у претходним књигама до периода почетка Другог светског рата. Према његовим речима, ако се загледамо у историју, време таме, донекле доминира у односу на време сјаја, али ће будућност показати светлост дипломатије и њен значај.

- Историја је генерално један велики вртлог, историја српског народа је посебно један ковитлац из кога тешко можете дугорочније закључке, било на нивоу генерације, било на нивоу века, да извучете. Сваки период сјаја има свој тамни период, док свака тама има и сјајне моменте, тако да се то односи и на последњи период.Период Другог светског рата је веома занимљив и у том дипломатском погледу смо имали и грађански рат и дипломатију Владе у избеглиштву и на крају комунистичку дипломатију. Након свега смо имали период успона земље и међународног успона који је био изнад онога што је сама земља била у периоду дипломатије несврстаних. Дипломатија несврстаних је била за Југославију значајна јер је тако мала земља имала много већи утицај у таквим околностима. Затим смо имали један тамнији период у смислу јер је дошло до распада земље. Али ништа није ни црно, ни бело, у свим овим периодима постоје људи који су се веома пуно ангажовали, али су заборављени. Многи написи представници су заправо деловали иако нису могли да утичу на велика политичка збивања, имали су као личности и као зналици у неким дешавањима запажене улоге у кључним периодима српске историје – наводи др Лопандић.

У улози модератора, делећи своје дипломатско искуство, Ваљевац, Бранко Миловановић, увео нас је у значај дипломатије представљајући госта, амбасадора др Душка Лопандића. Миловановић је своју каријеру остварио у војно-дипломатској служби у Великој Британији и Белгији, а данас пензионерске дане активно проводи посвећено промовишући најбоље из ваљевског краја.

K. P.

историју Лопандић је представио, у пријатном амбијенту дворишта библиотеке, кроз књигу „Време сјаја, време таме“ осветљавајући тако дипломатију до 1941. године, новом светлошћу, у коју јавност често нема прилику да завири. Осим периода обухваћеног у књизи др Лопандић се бави истраживањем више историјских целина, осим Немањића које је такође обрадио у истоименој књизи јер су владали у значајно време, великих геополитичких промена, једна од области којој је посвећен је и Римски период на Балкану, затим Средњи век и трећа је Дипломатија као једна посебна активност. Др Лопандић има намеру да настави

Свет је леп када сањамо

Друге вечери 33. Тешњарских, на Платоу испред Центра за културу, наступили су Кики и Пилоти, популарни рокенрол састав из Београда основан 1980. године. Концерт је трајао безмало два сада, а Ваљевци свих генерација и ове вечери су показали да воле добру рокенрол музiku.

Зоран Лесендрић, композитор и продуцент, вокал и гитариста Пилота, одмах по доласку у Ваљево примећује да је бина на одличном месту за концерте, присетивши се, како каже, слатке успомене када су ти-нејџери током концерта на Летњој позорници, прешли реку и наставили да играју у води. Напомиње да су концерти у Ваљеву увек одлични, у знатној мери захваљујући публици:

- Стварно је публика феноменална. Колико чујем и од осталих да овдашња публика стварно слуша добру музику. Долазе на то шта им се допада, и када дођу, они ти се отворе. Заједно певамо, и то је оно што волимо и нама много значи – при томе напомињући да се овде осећа као домаћи.

- Мој отац је одавде, стричеви су у Мионици, често сам долазио код њих, тако да је ово мој крај. Често смо и свирали у Ваљеву, одржали смо већ четири, пет концерата на летњем Фестивалу.

Од поновног уједињења 2009. године. Пилоти су објавили пет

аудио и видео издања, а сада је у припреми нови албум.

- Не одустајемо, још увек. Баш сам пре неки дан причао са мојим другарима из Црвене јабуке и са Бреговићем где налазимо инспирацију да још увек снимамо и после толико година на бини. И то је управо што сви заједно волимо ту музiku. Сада припремамо нови албум, са 19 песама. У плану је највероватније за октобар, за ПГП и Croatia Records, за подручје Хрватске и Словеније. Највероватније да ће назив албума бити Мали трагови на небу. Уживамо радећи га, имамо пуно гостију, музичара из Енглеске. Има и близих песама и балада. Био је проблем да напиша неке речи, а до сада сам написао преко 600 песама, тако да ми Ђоле Балашевић помаже. Код њега су још увек два текста, а остало сам припремио - прича Зоран Лесендрић за Тешњарског гласоншу.

И на овогодишњем концерту Пилота, тињејери, као и поклоници Пилота ко-

ју деценију старији, скупа са Кикијем су певали „Те ноћи смо се потукли због ње“, „Као птица на мом длану“, „Свет је леп када сањамо“ до новијих хитова и песме „Заборављени“ из истоимене, популарне серије којом је завршен концерт Зорана Лесендрића и Пилота.

Снежана Јаковљевић Крунић

Вече пуно енергије

Публика се окупљала бар сат времена пре почетка концерта Маје Беровић, популарне певачице чија је каријера почела пре 12 година.

Четврте вечери 33. Тешњарских Маја Беровић је први пут наступила у Ваљеву, а каже да приватно раније овде није боравила, те јој је још драже да је добила прилику:

- Мени је сваки мој концерт драгоцен, а посебно када се ради о концерту који је у склопу Фестивала. То је знак да вас у неком граду заиста цијене и не би вас звали без разлога, тако да је овај концерт за мене јако драгоцен - рекла је Маја

Беровић. Сценски наступ је употпунила и мешовита плесна група која је ради наступа на Тешњарским вечерима стигла из Словеније.

У погледу предстојећих планова, наводи да ускоро завршава летњу турнеју и одлази на одмор, да би потом наставила припреме новог издања:

- Албум је готов, у фази је „микса“. Након тога, одлазим да урадим видео спотове за албум и надам се да ће до октобра публика моћи да га чује - Маја Беровић најављује нови албум чији је назив, још увек, тајна.

Адилова магија

Тешњарске вечери јесу ваљевске, али нису само за Ваљевце. То доказује бројна публика пристигла на Адилов концерт из суседних градова, па чак и Куршумлије и Ниша. Сви се слажу да одлично пева.

Адил прича да је на почетку каријере, док је певао на сплавовима, жељео да људи који га слушају након пар секунди препознају његов глас и да изгради сопствени, јединствен стил. Иако талентован и за природне науке, у то време одлучује да напусти студије на машинском факултету да би потом уписао и уз предан труд, завршио Криминалистичко - полицијску академију јер је о томе маштао као дете. Истовремено, све више наступа, објављује први албум, постаје популаран...

Приступачан, наслејан, расположен за фотографисање са фановима, Адил је рекао:

- Сигуран сам да је за све певаче важно да наступају на фестивалима, да остваре тај сусрет са публиком и да је среће па да у свим градовима имају овакви фестивали. У Ваљеву имам драге пријатеље, али први пут овде наступам и, колико видим, расположење је сјајно, много људи је ту у центру. У Ваљеву никада до сада нисам имао велики концерт и то је још један разлог да будем узбуђен - каже Адил поводом првог великог концерта одржаног на Платоу Центра за културу. Најавио је да је скоро завршио пети студијски албум који треба да објави у септембру под називом Магија.

АТОМЦИ ВЕЧНО У СРЦУ

У организацији Центра за културу Ваљево на Летњој позорници крај Колубаре прави р'н'р угођај за поклонике добрe музике приредили су Атомско склониште и Бруно Лангер који је, непосредно по силаску са сцене, рекао:

- Као да није прошло 13 година! На овом истом мјесту предивна атмосфера, можда још љепша.

Увелико пре почетка концерта трибине су испуњене, све баште пуне малишана и поклоника Атомског склоништа. У штетњи кроз

град Бруно Лангер се срдично поздрављао са фановима.

На концерту су низали ванвременске хитове, од "У времену хороскопа" све до Рахеле. Остали су краљеви правог г'н'т звука, а фронтмен, Бруно Лангер, поводом поновног боравка у Ваљеву примећује:

- Ово је увек љепи град, поготову ми се свиђа стара чаршија. У свим градовима волим старе језгре. Људи још увијек имају осмијех на лицу и ведри су. То мене весели, да су људи задржали ону своју душу - сталожено прича времешни рокер:

- Млађа публика која дође на наше концерте је управо оно што мене лично тјера даље. И онда је то највећа награда која постоји у раду.

На 33. Тешњарским, Атомско склониште први пут наступа у Ваљеву са новим члановима бенда Матијом Дадићем, гитаристом, док је бубњар, Ерик Војак. Према речима Бруна Лангера почели су припрему новог албума:

- И ако Бог да здравља, то ће се и догодити на јесен ове године, или по ћећком идуће. Радни наслов је Прије одласка. Да појасним: толико сам албума објавио у животу, да не би било, према мени самоме фер, да прије одласка у другу димензију не снимим барем још један албум - кроз осмех, живахно каже надовезујући се да је пре концерта спро познанке и рођаке:

- Пула и Ваљево заиста су побратимљени и то је невјеројатно колико је цвало то пријатељство - закључује Бруно Лангер, фронтмен Атомског склоништа, славни р'н'р музичар и хуманиста.

ВЕЧЕРАС НА ЛЕТЊОЈ ПОЗОРНИЦИ

Биља & Бистрик

Завршни концерт заказан је последње вечери 33. Тешњарских, од 21 сат, када ће Летњу позорницу преплавити дивне мелодије старих изворних песама, попут Јовано Јованке, Димитрија сине Митре, Крај потока бистре воде, у новом руху преточених на албуме Бистрик, Записи, Тарпос, Извориште и најновијег Свод, обожаваних Биље Крстић & Бистрик оркестра. Многе чињенице о раскошној и брилијантној каријери Биљане Крстић су познате, па је сасвимово само напоменути - кристални глас који вас својом чаролијом занесе.

• У својој раскошној каријери успешно сте се бавили разноврсним музичким жанровима. Које моменте сматрате битним за упlovљавање у нове правце?

- Каријеру сам почела као поп певачица, стекла дивна искуства кроз групе Сунцокрет и Рани Мраз... Када сам се удала и добила ћерке, родила се и жеља да радијем програме везане за њих тако да из тог периода су представе Штрумфови са групом 7 младих, С оне стране дуге са Мандом, Три пањуље, новогодишња представа са Горицом Поповић и Тањом Бошковић и још много тога. Некако су се саме коцкице слагале у мојој каријери. Умела сам да препознам те шансе које су ме водиле у правцу где ми је било најудобније - каже Биљана Крстић за Тешњарског гласоништу.

• Које тренутке доживљавате као важне у развоју личне каријере?

- Било је доста тога што је одредило моју каријеру, пре свега долазак на ФМУ отворио је ново поглавље и негде ми дало сигурност да кренем и професионално да се бавим певањем. Имала сам среће да сам радила са оркестрима који су били у самом врху музичке сцене, то су били подједнако и веома талентовани и дивни људи, много тога сам научила од њих. Сунцокрет и Рани Мраз су били кључни у том музичком одрастању и тражењу простора за ово што данас радијем са Бистриком.

• Како и ради чега сте се определили за оснивање Бистрик оркестра и неговање традиционалне народне музике?

- Имала сам само жељу да пронађем неки нови пут за старе песме, које сам још као дете слушала у кући мојих родитеља и на програму Радио Београда. Онда се десило да сам '90. чула групу Дел Форест и мађарску певачицу Марту Себастијан, још сам и погледала филм Енглески пацијент, где Марта пева успаванку која ме је потпуно очарала и ето идеје да пробам да урадим нешто слично са нашом традиционалном музиком и песмама.

• Колико до сада освојене награде, и на престижним светским манифестацијама, стварају одговорност при раду и на који начин их лично доживљавате?

- Мени награде искрено значе, али оне праве. Драго ми је када људи препознају шта је то што стварам. Својевремено је мађарски етномузиколог и композитор Бела Барток рекао да нема тежег задатка него ставити пред композитора традиционалну песму коју је потребно стилизовати. Изворна песма има свој живот. Доживљавам је као стару, пожутелу слику, са које скидам прашину и правим јој нови рам да заблести.

• Планови за предстојећи период?

- Сада је време летњих фестивала и стално смо на путу. Вратила смо се пре неки дан из Скопља где смо наступала са њиховим Биг Бендом, спремам се са Бистриком за Beer fest у Београду 17. августа, а јуче сам била гост великој светској звезди трубачу Бобану Марковићу на фестивалу Гуча. Радујем се и на концерту у Куманову са Великим Тамбурашким оркестром РТВ, али и осталим концертима који су пред нама, посебно концерту у Тивту. Такође, припремамо нови албум који излази следеће године у сусрет 20 година рада са Бистриком.

Снежана Јаковљевић Крунић

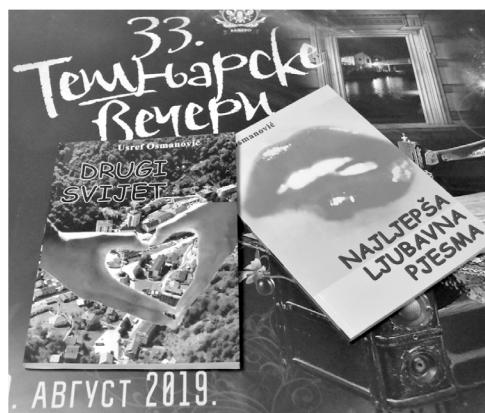
Вече љубави Усрефа Османовића

Част да заврши програме овогодишњих 33. Тешњарских вечери припада је Усрефу Османовићу чија ће књига „Други свијет”, или Ка-ко превивети Београд, бити промовисана у суботу, 10. августа, од 21 сат и 15 минута, у Холу Центра за културу Ваљево.

Према речима аутора, Усрефа Хусе Османовића, популарног Руље, треба живети као да јуче и сутра не постоје, уз размишљање:

- Ми не знамо који нам је период живота најлепши. И, да ли је то била баш наша младост? Често је могуће чути низ носталгичних прича о чарима проtekлих времена, али оптимистична особа засигурно ће помислити да јој животне лепоте тек предстоје. У својој осмој по реду књизи „Други свијет”, аутор описује своје младалачке дане проведене у студењаку у Београду, уз живописан приступ догодовштинама и свакодневним радостима сиромашног студента пристиглог у велики град. Читајући Османовићев „Други свијет” имате утисак да разговарате са најбољим ортаком, као да кроз лагано међусобно ћаскање препричавате динамична збивања. А све проткано народном мудрошћу Усрефовог родног краја.

Присетио се догађаја који су, на известан начин, условили „Други свијет“ када је, почетком '80. замолио шефа сребреничког хотела, где

се запослио после средње као конобар, да му одобри одмор да би отишао на летовање са друштвом. Речено му је: „Добићеш одмор у октобру!“ Али, Хусе је, већ сутрадан, био на плажи. По повратку чекала га је радна књижица. И очево разочарање. Тако је одлучио да упише Вишу туристичку у Београду. Отац му говори да нема новца за његове студије јер Усреф је најстарији и једини син од седморо деце у породици. Излази из куће на улицу и продаје прстен, драгу и вредну успомену од своје баке, како каже нере, за педесет хиљада динара. Било је то доволно новца да оде у Београд, упише се и добије собу у студентском дому. Након тога, уследиће низ студетских доживљаја, десенијама касније овековеченх у кратком роману „Други свијет“ књизи коју је посветио својим синовима Дамиру и Дејану.

Усреф Османовић за себе каже да није писац јер пише у моментима инспирације када, уз музiku, седне код куће и напише десет или петнаест реченица, па тај запис одложи. И тако месецима, док на крају те мисли не уобличи у књигу. До сада је објавио већ девет издања, од којих су овогодишња „Други свијет“ и „Најлепша љубавна пјесма“. Томе претходе приче о сарадњи са Ђелим дугметом „Како сам се ограбио о мало туђе славе“ и „Пета рупа“, затим љубавне „Немирно срце“, „Душа за љубав“ из 2014. године, као и „Три дана љубави“, „Три писма“ и „Кофер пун љубави“ у ком описује успомене на живот у својој породици до 12 године.

Усреф Османовић је након Виште туристичке, завршио и трећу годину струковних студија, а потом 2007. и економски на Сингидунуму, стекавши звање дипломираног економисте - менаџера у хотелијерству.

На књижевној промоцији под називом „Вече љубави“, заказаној за крај 33. Тешњарских вечери, у суботу, 10. август, од 21 сат и 15 минута, у Холу Центра за културу Ваљево, планирани су разговори о књижевним издањима Усрефа Османовића.

Снежана Јаковљевић Крунић

ИСТОРИЈСКИ АРХИВ ВАЉЕВО ПРЕДСТАВИО 53. ГЛАСНИК

Из прошлости за будућност

Историографски часопис „Гласник“ у 53. броју, који је представљен публици Тешњарских вечери, међу корицама доноси низ мање познатих занимљивости из прошлих времена. Међуопштински историјски архив Ваљево је све присутније име на културној мапи Србије, а предано већ више од пола века издаје јединствени часопис „Гласник“, који читаоцима доноси историју коју можда нису имали прилику да уче у школама. Директорка Међуопштинског историјског архива Ваљево, Бојана Савчић, подсетила је приликом промоције часописа да сви народи имају своје културне вредности, морална начела, обичаје, сећања, своје историјско искуство, а ако то престану да негују замагљују прошлост и колективно искуство, па садашњост постаје неразумљива, а будућност непредвидива.

- Појединци тако лако постају плен манипулатије, прихватавајући туђе јер немају своје. Како би опстао сваки народ тражи свој ослонац у прошлости, добрим и лошим искуствима, чува своја сећања, било да су појединачна или имају карактер колективног. Историја је учитељица живота, стара је изрека. Историја која се кроз документе чува у архивима, сврстава ове установе у сам врх приоритета за функционисање било ког народа, било које државе. Архиви су незаобилазни и драгоценi. Самим тим, драгоцен је све што вредан и предан истраживач користећи архивску грађу пронађе у документима и кроз свој рад објави – рекла је Бојана Савчић, додајући да историјски архиви имају једну од најзначајнијих улога у чувању и представљању јавности историјских догађаја, сећања на њих и личности око којих се проучавао менталитет и духовност људи, као и њихов национални идентитет.

Историчар, др Милић Милићевић, који је главни одговорни уредник, подсетио је да је „Гласник“ један од ретких часописа који у континуитету излази више од пола века. Он је посебно ис-

такао да сва издања часописа постоје и у дигитализованом облику, на сајту ваљевског архива, што је посебно значајно да историја има и модерну форму. Стандардна концепција часописа се углавном бави темама из Ваљева, а намера уредништва је да уведе и неке нове теме. Др

Милићевић је при представљању садржаја рекао да у овом броју има 11 тематских целина са мноштвом докумената, а обухваћен је период од краја 19. века па све до скоро наших дана. На промоцији 53. „Гласника“ своје радове су представили Ваљевци др Владимир Кривошев је свој истраживачки рад представио у прилици Ваљево 1904 – 1910. и 1915. у Аутобиографији санитетског пуковника др Милана Пецића, док је Милорад Радојичић пред читаоце донео бројне историографске чињенице у свом истраживању Национални рад Ваљеваца у старој Србији и Македонији.

К. П.

ЦЕНТАР ЗА КУЛТУРУ ВАЉЕВО

Чаробне представе за децу

Представе за децу у организацији Центра за културу Ваљево традиционално привлаче огромну пажњу уз неописиву радост најмлађе позоришне публике. Зависно од временских прилика одржаване су у Великој сали и на Дечјој сцени у башти Дома војске. Сваки пут гледалиште било је пуно радозналих, веселих дечјих лица.

Прве вечери 33. Тешњарских, најмлађи су бодрили мале чобане да победе великог цина у представи ИН ПИН ЧАРАПИН која оригинално приступа народној књижевности за децу. Текст и драматизацију приредили су Ирина и Љубомир Јанковић, режију - Бранислав Ђаковић, сценографију, музику и костим: Ирина Јанковић, која тумачи лик сестре, брата игра Бранислав Ђаковић, док више улога тумачи Радивој Кнежевић.

- Фестивали нам пуно значе. Такође, сакупљамо искуство са људима који су у овом послу, правимо контакте и тако настављамо сарадњу. Иначе, на Тешњарским сам играо пре седам - осам година, и заиста је одлично расположење - примећује Кнежевић.

Друге вечери гледалиште у Великој сали је потпуно испуњено, а деца су радознalo пратила музичку комедију Марко у Земљи играчака јер је главни лик весео и маштовит дечак ког Виља снова поведе на дивно путовање у Земљу играчака. Текст и режију су припремили Татјана Миланов и Никола Марковић, глумци, као и Александар Радевић, музику су изабрали Зоран Несторовић и Константин Ацевски. Татјана Миланов, глумица из Београда, већ је наступала на Тешњарским и каже да јој се Фестивал допада, па је остајала и пратила поједине концерте. Сматра да су овакве манифестације, посебно садржаји за децу, веома битни.

Позоришту у походе пошла је река малишана треће вечери због балетске представе Златокоса, у којој играју Анђела Атаџковић, Селена Јовановић и Божин Павловски:

- Пре три године наступао сам на Тешњарским вечерима. Надам се да ће у неким градовима у Србији опстати летњи фестивали јер јако лепо раде. Овде видим континуитет. Изненадило ме, али овде је све лепо медијски пропраћено, имате лепо спремљене

програме и маркетиншки је све веома добро урадено - примећује Павловски из балетског позоришта Више од игре из Београда.

Малишани из Креативне радионице Пинокио поводом овогодишњег летњег фестивала премијерно су извели чак три представе, Маца папучарка, Шумска заврзлама и Пинокио, приређен уз потпуно нов приступ познатој причи. Сценарио је урадила Весна Лазић са васпитачицама Тамаром Раичевић, Мирјаном Живановић, Маријом Андрић, кореографију Сузана Јаковљевић и музички избор Мина Аврамовић. У представи играју малишани из вртића Пинокио, а седмогодишњи Матија Вићентијевић је играо у све три представе:

- Пинокио свуда лута и онда мене Ђепето нађе, па на крају племешмо. И срећан је крај приче за Пинокија. Био је добар. А ја сам се овог лета највише радовао представама у којима сам играо и у септембру полазим у школу! - у даху закључује Матија. Сви малишани су лепршили и уживали на Дечјој сцени играјући најновију представу Пинокио.

Пете вечери на Дечју сцену стигао је Угашени змај, представа у којој најмлађа позоришна публика уз клауне и пуно смеха, слуша препричане бајке, али и могуће животне ситуације које актери јуначки решавају. Глумица Путујуће трупе АРА, Јадранка Јовановић примећује:

- Јако је лепо имати фестивал и дечје представе јер то значи да град води рачуна о својој младежи и то је једини начин да пренесемо традицију даље. Ваљево је дивно. Историја је показала који је карактер овог народа, и се да су то достојанствени људи који знају своју вредност. А то је много лепо видети - закључује Јадранка из Угашеног змаја.

На Великој сцени одиграна драмско - луткарска представа Први шљиварски бор у којој у више улога игра глумица из Зрењанина, Татјана Решин:

- Мислим да су овакви фестивали драгоценi, посебно у градовима где деца немају сталну сцену. Обавештена сам да колеге у Ваљеву јако лепо раде и да се врло труде.

C. J. K.

ХОРОВИ И ОВЕ ГОДИНЕ ИЗМАМИЛИ АПЛАУЗЕ ПУБЛИКЕ

Награда за труд

Другу годину заредом поред дечијих представа у летњој башти Дома војске уживали су и љубитељи хорске музике. Камерни хор „Емануил“ и дечији „Хаџи Рувим“ на овај начин су упознали ширу јавност о свом раду, који је, с обзиром на резултате итека-ко препознат.

Задовољство због поменуте чињенице није крила ни диригенткиња Вања Урошевић, која по следњих неколико година заједно са колегама у музичкој школи „Живорад Грбић“ окупља хорове из Србије и окружења:

- Увек је лепо наступати у родном граду, а чланови хорова у разговорима се увек присете и прошлогодишњег наступа на

истом овом месту. Под sloganом „Сва лица музике“ представили смо различите композиције, а мешовити хор је премијерно извео једну, која је подухват за целокупну хорску сцену у нашој држави. Надам се да ће и наредних година препознати наш рад, као и да на наступима нећемо изневерити верну публику.

Саговорница је мишљења да би на програму Тешњарских вечера увек требало да буде места за младе локалне уметнике који стварају током целе године. Како каже, буди се та свест и код организатора овог догађаја, а жеља јој је да у будућности и концерти на великој сцени буду разноврснији.

C. Глигорић

ДВЕ ДЕЦЕНИЈЕ ПРИСУТНА НА ТЕШЊАРСКИМ

Изазован рад за најмлађе

Катарина Вићентијевић је током две и по деценије уметничког рада изнедрила бројне драмске улоге, али и културолошке пројекте које је представљала баш на највећој летњој градској манифестацији и на тај начин допринела својеврсној културној сцени града. Последњих година веома је запажен њен рад са децом која су јој уједно и најбројнија публика јер је на Тешњарским вечерима гледамо у тандему са Ангелином Лукић у едукативним представама за најмлађе. Ове године на Дечјој сцени у летњој башти Дома војске, у петак смо Катарину и Ангелину као Јесу и Веџу гледали у дечјој представи „Првак Јеса и остало деца“, а овај комад је посвећена свима, а посебно првачићима јер кроз њу се уче прилагођавању на нове школске обавезе.

- Ми смо по тексту нашег Ваљевца, Смиљанића, још пре петнаестак година направиле Јесу и Веџу и представу „Кад порастем бићу“. Пошто је прича потпуно жива и прати одрастање две сестре уследио је и наставак у три дела, а клинци су почели и на улици да нас препознају и ослобљавају са Јеса и Веџом. Због овоголиког стажа на Тешњарским желеле смо да направимо нешто друго, али нас стално траже баш као Јесу и Веџу и стално се враћамо са бонтон причама о одрастању – каже глумица Катарина Вићентијевић.

Тешњарске вечери дуги низ година живе живот града и своје публике, па самим тим имају и озбиљне концептуалне промене од 1986. године, када су установљене као највећа летња градска манифестација која је пре свега имала туристички, привредни и културни потенцијал, а Катарина Вићентијевић као уметник,

опажа да јој јако недостају позоришне представе за одрасле које су у неким ранијим програмима имале своје термине.

- У културолошком смислу Ваљево се Тешњарским вечерима заиста приказивало на мапи летњих забава, најбољом понудом свега што у граду живи и ради и постојала је размена и у привредном и културолошком смислу. Новији, модернији концепт манифестације примећујем доста се окренуо музичким програмима иако ја морам признати никада нисам у животу била човек концерата, али претпостављам да постоји „мод“ за разноликост и у том смислу. Сећам се целог сценског круга од Трга Књегиње Љубице, преко Гимназије и Омладинског центра. Осим ситнијих програма који нису свакодневни и изложби које радо посећујем, ипак сам била највернији посетилац позоришних представа и јако ми недостају. Можда не морају бити у толиком броју и не наравно сваке вечери, али бих волела када би се нашао неки оквир да се врати позориште у Тешњарске. Претпостављам да је потребно наћи разноврстан програм за публику, а не обрнуто публику за програме, да се организатори руководе тиме при креирању концепта – рекла је Катарина Вићентијевић, додајући да њени клинци из Школе глуме и културе лепог говора, као учесници и представници градске библиотеке, сваке године имају запажене наступе, али су овога пута изостали са Тешњарских јер пуне батерије за још занимљивије игроказе лепоте говорења, којима ће изнедрити пред публику Малог принца и много тога још занимљивог.

К. П.

ТРНВАЦ УГОСТИО МЛАДОГ СЛИКАРА Дух Кубе у Ваљеву

Праксу да пружа шансу младим и талентованим уметницима из целог света Интернационални уметнички студио „Радован Трнавац Мића“ наставио је и током овогодишњих Тешњарских вечери. Наиме, локални културни посленици имали су прилику да уживaju у уметности младог Кубанца Алвара Феликса Гонзалеса Хидалга Гата.

Младић рођен 1997. године, који већ има своје место у ликовном стваралаштву поменуте државе, ваљевској публици се представио са укупно 70 слика и цртежа рађених акриликом и уљем на платну и туши на папиру:

- Радови су настали крајем прошле и почетком ове године, а односе се на то како видим свет из другачије перспективе. До сарадње са људима из студија је дошло случајно, мајка познаје једног сликарја из Београда, који ме препоручио да излажем у току ваше манифестације. Од малена сам заволео сликарство, а у области у којој живим налазила се средња школа у којој сам имао прилику да се усавршавам. Након дипломе Националне академије уметности „Сан Александру“ у Хавани тренутно радим у студију за рестаурацију и конзервацију на универзитету „Сан Херонимо“.

Млади уметник је нагласио да му је ово прва самостална изложба, јер је раније излагао искључиво са старијим колегама. Његова дела сведоче и о преплитању утицаја не само традиционалне кубанске уметности, него и надреализма, кубизма и неопримитивизма:

- Допада ми се ваш град, провео сам овде последњих неколико дана и људи су ме прихватили на сјајан начин. Разговарајући са њима приметио сам сличности у менталитету и темперамен-

ту са Кубанцима, а искористио бих прилику да позовем све љубитеље сликарства да посете изложбу која ће бити отворена до 27. августа.

С. Глигорић

СМЕНА КУЛТУРНО УМЕТНИЧКИХ ДРУШТАВА НА СЦЕНИ

Вечери фолклора

Традиционално на Тешњарским вечерима наступају Ваљевска културно уметничка друштва. Ове године су имали два концерта, један на коме су наступала деца и други на коме су, шта знају и умеју показали сениорски ансамбли. Учешће нису узели једино из ЦЗНТК Абрашевић јер су на турнеји у Француској и Шпанији.

- Тешњарске вечери су добра прилика да целокупна публика која прати ваљевски фолклор стекне увид колико друштва напредују и како се развијају, рекао је Александар Томић из КУД Ђердан.

- То је веома битно јер од пре пар година договором друштва је установљен двокружан начин приказивања. Практично друштва наступају наизменично са по две кореографије које су временски ограничено, тако да публика може да испрати један шарен програм у целости а не као раније, када су друштва наступала одређеним редом. Ти наступи су били праћени непоштовавњем времена па се дешавало да оно друштво које наступа на kraju практично остане без публике - истиче Томић.

- Сваке године наступамо на Тешњарским вечерима и како је реч о најважнијој градској манифестацији и сам наступ за све нас је веома битан - каже Милица Радосављевић, портпарол КУД Крушик чија је новоформирана певачка група Веселице отворила вече фолклора.

Од прошлогодишњих тешњарских смо били вредни, истич у КУД Ваљарице. Председник клуба Дарко Марић каже да су припремили нову кореографију и да ће поред ње извести и ону

за коју су добили златни опанак у Ваљеву за дечји узраст.

- За децу наступ на Тешњарским је један од најбитнијих. Иста је ситуација и за сениоре који су иначе ове године освојили највећа признања на свим фестивалима где смо учествовали - рекао је Марић.

Уметнички руководилац КУД Градац Слађана Кртић истиче да је веће дечјег фолклора битно јер деца имају наступ независно од одраслих.

- Они су поносни, лепо се припреме, позивају своју публику како би их гледали, посебно они који наступају први пут. Предност сениора је искуство а сви заједно су мотивисани за наступ пред домаћом публиком. Сви ми наступамо по другим градовима и у иностранству али најлепше је када је аплауз добијен од суграђана, каже Кртић.

- Тешњарске вечери су финале године, желимо да се што боље прикажемо пред Ваљевском публиком. Без обзира на сва такмичења која су битна због престижа овај наступ је ипак најбитнији - мишљења су у Дому културе Извор.

По други пут на фестивалу је наступио КУД Абрашевић. Уметнички руководилац Иван Пантић истиче да ови концерти немају такмичарски карактер.

- Наступи представљају презентацију рада културно уметничких друштава. На кеју поред Колубаре нам је увек било лепо да играмо. И ја када сам био дете овај наступ је био посебан и то осећање се преноси на младе - рекао је Пантић.

B. M. P.

ДРАГАН НЕДЕЉКОВИЋ ПРЕД НАЦИОНАЛОМ

Пој птица у рајском врту

На 33. Тешњарским вечерима професор у пензији, Драган Недељковић одржао је четири предавања испред туристичке агенције Национал у пријатном амбијенту Десанкиног венца. Овогодишње теме биле су птице које живе у нашим крајевима, затим називи дана и месеца, док је циклус предавања завршио у уторак, предавањем названим Приче из моје баште.

Иначе, Драган Недељковић је пејзажни архитекта по струци и себе оцењује као фанатика у погледу биљака. Међутим, интересују га и бројне друге области, из чега је проистекло да за двадесетак година учешћа на летњем фестивалу обради око 50 најразноврснијих тема, преточених у изузетно интересантна, живописна предавања јер повезује бројне, често историјске са научним чињеницама.

Задивљујући су подаци које излаже, попут тога да на овим просторима живи 8.600 врста птица од којих је чак 5.066 певачица, док се остale оглашавају ономатопејски, а најбројније су: врабац, голуб, грлица, ласта, славуј... У предавању о називима дана у седмици Недељковић наводи несвакидање податке, почев од историјских, као и религијских, записа са подручја од запада Европе до Русије, као и да је дуго недеља сматрана даном за одмор и првим даном у седмици, а то је утицало и на називе осталих дана. Мање је познато да Стари Римљани зимске месеце нису убрајали у годину, већ им је почињала од марта, па оту-

да и називи месеца које и ми употребљавамо, док су рецимо хрватски базирани на старословенским називима који описују временске прилике, обичаје и празнике одређеног доба године. И четврто овогодишње предавање заправо је обухватило омиљену Недељковићеву тему, причу о биљкама.

Према речима професора у пензији, Драгана Недељковића, пејзажног архитекте, имао је дивну башту у Кнез Михајловој, док је касније у Удружењу лековитог биља у саксијама гајио велики број врста, од којих је бројне пренео у Башту лековитог биља у школи, где је радио. Каже да обожава биљке и да свака захтева посебну ногу и да особе које нису спремне да издвоје време и посвете пажњу свом цвећу, боље да га не гаје. Такође напомиње да је за успешан узгој биља неопходно сагледати битне услове, првенствено геолошке, климатске и еколошке, али да је најучесталији приступ избора адаптивних врста које успевају на различитим поднебљима.

О својим предавањима на Тешњарским вечерима, Драган Недељковић се присећа да су почела спонтано у Гљиварском друштву, а да се сада навикао да припреми разноврсне теме управо ради летњег фестивала. Обзиром на спектар сопствених интересовања, то га радује.

Снежана Јаковљевић Крунић

МАСКЕНБАЛ ОКУПИО МАЛИШАНЕ НА ГРАДСКОМ ТРГУ

Креативност на испиту

Балон са корпом, чистач ципела, официр, страшило, али и по лицајац и затвореник само су неке од маски које су се, бар пре машиљењу жирија, издвојиле на овогодишњем маскенбалу који је одржан на Градском тргу. Након што су се окупили испред

Центра за културу око 130 малишана свих узраса продефиловало је до крајње дестинације, где су изабрани и најбољи.

Према речима логопеда и стручног сарадника Предшколске установе „Милица Ножица“ Иване Јањић мотивацija поједињих родитеља није изостала, што показују и благовремене пријаве за овај догађај:

- Као и претходних година родитеље и децу смо мотивисали да сами учествују у изради маски, на тај начин негују се њихова креативност и машта. Управо прављене маске су имале и предност у такмичарском делу, док су остале учествовале само кроз дефиле.

Превлађују цртани јунаци и животиње, а најкреативнији су као по обичају најмлађи, рођени 2015 - 2018. године.

Како године малишана одмичу интересовање за маскенбал је све мање, што није случај са дечијим представама. Похваливши организацију манифестације, Јањићева је истакла да је током ових десетак дана обилазила садржаје који су били намењени најмлађима, што је био случај и ранијих година:

- Јасно се примећује да и деца и родитељи уживају како у башти Дома војске, тако и на летњој позорници Пинокија. Мишиљења сам да су свакодневним посетама обогатили културно лето, нарочито ако се зна да су актери на тим догађајима најчешће били глумци из осталих градова што је утицало на квалитет садржаја.

Награда за набољу маски код најмлађих припадају Алексеју Димовском, док су у старијим узрастима чланови жирија издвојили Павла Муњића, Ружицу Јаковљевић, Анику Јовановић и Момчила Гаврића. Најкреативнију маску имали су Симона и Матеја Ђорђевић, најмаштовитију Новак Јанковић, а најоригиналнију Мина Савковић.

С. Глигорић

БЕБЕ ДЕВЕТИ ПУТ НА СТАЗИ

Пузачи, гузачи и тркачи

Догађај који је постао један од симбола Тешњарског фестивала је Трка беба. Ове године је одржана девета по реду. Бебе старости до 24 месеца распоређене у три категорије такмичиле су се на стази дугој 24 метра.

- Наше велико задовољство из године у годину интересовање је све веће. Ове године имамо пријављених 130 учесника тако да већ размишљамо о проширењу простора и другачијем плану реализације, рекла је Сандра Пуjiћ у име организатора Центра за културу.

Такмичење се реализује тако што се прво одржи квалификациони трка а потом финале где се у свакој категорији бирају најбољи.

- Најбрже и најслађе награђују Принтекс, Трефолино, Пергини, Стоп шоп и Хемикал који подржавају догађај. Трка беба нема искључиво такмичаски карактер. Основни циљ и наша идеја јесу да се забавимо и сликамо другаре који се тркају и сви се добро проведемо, рекла је Пуjiћ.

Подршку догађају даје Општина Ваљево.

- Ове године са нама су из удружења Роди се на лепом месту, рекла је Сандра Пуjiћ.

В. М. Р.

ПРОМОЦИЈА АЕРОКЛУБА

Први пут на Тешњарским

По први пут на Тешњарским вечерима активно учешће је узео ваљевски Аероклуб. Они су организовали изложбу под називом Авио модели и макете. Циљ им је да клуб има зна-

учешће на фестивалу искористили да промовишемо моделарску секцију. Са новом групом ћака почињемо да радимо од јесени у Техничкој школи која ће нам опет обезбедити ученице, рекла је Оливера Кнежевић, председница клуба.

Током трајања изложбе заинтересовани су имали прилику да на симулатору летења пробају да управљају авионом. Моделари су показали како симулатор функционише, то је посебно било атрактивно и привукло је пажњу пролазника.

- План нам је да формирамо једриличарску секцију. Максимално радимо на томе да дођемо до једрилица односно да обновимо ресурсе једрилица. Треба нам мало помоћи у материјалном смислу или мислим да ћемо успети, рекла је председница клуба и додала:

- План је да прва група крене са теоријском обу

ком у септембру након чега ћемо наставити са практичним делом.

В. М. Р.

КЛУБ ЕКСТРЕМНИХ СПОРТОВА НА ФЕСТИВАЛУ Екстремни ужитак

Уобичајени део програма традиционалне градске манифестије представљају активности Клуба екстремних спорова Јкстрим фемили 014. Ове године су организовали вожњу у Скејт парку на Пећини и мини такмичење полазника школе ролера. Ови догађаји представљају увертиру за 24. август када ће клуб угостити љубитеље егзибиције из целе Србије.

- Школица екстремних спорова је пропратни садржај, сваке године уводимо одређени број деце. Претходних година то је било око осамдесеторо малишана, а сада се тај број смањио, али не што нема младих него више из организационих разлога. Проблем смо имали и због кашњења у реконструкцији плоча које је неопходно мењанати сваке две године - рекао је Страхиња Познановић и додао:

- Ове године је то урађено на прави начин и похвалио бих руководећи кадар који је схватио да је ово садржај који улази у јавни мобилијар који се не може запустити. Види се

да га користи велики број деце и стварно не смејмо дозволити да се неко повреди.

У Школици је, показало се, највеће интересовање за ролере.

- Полазници су деца различитих узраста. Родитељи питају када би дете могло да почне да вози ми кажемо да је то период од четири, пет година па надаље. А полазника је било и од 17, 18 година, каже Познановић.

Све ове године, колико Клуб постоји, су показале да влада велико интересовање младих. Међутим, како истичу, до проблема дође када се заврши летњи распуст јер нема адекватног затвореног простора у коме би могли да вежбају.

- Ово је практично сезонски спорт. Школице су намењене елементарним стварима где деца науче да самостално возе уз познавање основних правила како да реагују у случају падова и сличних ситуација, рекао је Познановић.

В. М. Р.

О љУБИМЦУ СЕ МОРА БРИНУТИ Одговорно власништво

Ројал пет хепенинг је и ове године део програма Тешњарских вечери. Ваљевци су пријавили своје љубимце, већином псе и маџе, за такмичарски део. Како истиче Лела Минић, бренд менаджер Ројал канин Србије, такмичарски део није у првом плану.

- Битно нам је да утичемо на подизање свести везане за бри-

гу и негу кућних љубимаца и одговорно власништво. Имати кућног љубимца је на неки начин привилегија, али о њему се мора водити рачуна. Он не сме бити оптерећење ни за кога.

На Градском тргу је ове, као и предходних година, владало велико интересовање за овај догађај.

В. М. Р.

ЛОВАЧКИ КОТЛИЋ, НОВИ ГУРМАНЛУК НА ТЕШЊАРСКИМ

Мириси гулаша

Ловачко удружење „Браћа Недићи”, дебитовало је сласним и преукусним програмом, на овогодишњим Тешњарским вечерима, јер су организовали надметање у спремању ловачког гулаша „Ловачки котлић - Стојадин Цоле Весић”. 23 котлића искусних ловаца, су крчкала тајну, надмеђући се за престиг најбољег рецепта за прављење ловачког гулаша. Стручни жири је ставио непца пред изазов, али од 23 деликатесна специјалитета прогласили су пет најбољих гулаша и тако обрадовали екипе које су их крчкале, пригодним наградама. Победнички котлић, у овом укусном надметању, је припао ловачкој јединици „Седлари”, а главна „вајрача” је био ловац Радосављевић који није желео да открије тајну најбољег рецепта за специјалитет какав је ловачки гулаш. Посебан котлић био је онај у који је умешана магија чари, вештих женских руку, јер су шест дама, супруга ловаца, укрстиле варјаче равноправно са преосталим мушким екипама и искусним ловацима, а жири је њихов „ћервиш” оценио четвртим местом.

- У народу се каже да две жене не могу у исту кухињу, али ево ми доказујемо да је шест жена таман. Тајна добrog рецепта не би била тајна, али ево можемо рећи да је за све неопходан начин љубав – духовите су биле dame са варјачама у ловачком котлићу.

Председник Ловачког удружења „Браћа Недићи”, Бане Па-

вловић, подсетио је да су ловци поред дуге традиције и најбројније удружење јер имају преко 800 активних чланова, који осим бриге о ловиштима имају низ активности у очувању екологије нашег краја.

- Овогодишњи програм на Тешњарским је прилика да очувамо сећање на нашег Цола Весића, па је ово кулинарско надметање по њему названо јер је он био иницијатор првог ловачког котлића пре десетак година. Ловци су пре свега прави заштитари природе, флоре и фауне што доприноси подизању еколошке свести јер склањају дивље депоније, чувају дивљач и тако одржавају биодиверзитет – рекао је председник Ловачког удружења, додајући да је по њему тајна рецепта најбољег ловачког гулаша

записана у традиционалном начину припреме овог специјалитета, лишена вештачких зачина, базирана искључиво на сезонском поврћу које ниче на нашем поднебљу уз квалитетно месо дивљачи, уз неизоставну вешту руку, благу ватру и дуго крчкање.

Ловачко удружење „Зрењанин“ било је специјални гост, у свој град носе признање и освојено друго место. Разгњели гости ловци тврде да је тајна целог рецепта само љубав да су ваљевски домаћини сјајни, па су им задали задатак да их такође, добро угосте.

К. П.

СПЕЦИЈАЛИТЕТИ ОБЕЛЕЖИЛИ ОВУ ГОДИНУ У ГОЛОСУ

Коленице уз пиво

Знајући унапред шта се припрема нема сумње да су редовни гости пивнице Голос већ раније резервисали место. Разлог је једноставан, сам назив изложбе „Пивски гурманлуци“ који је подразумевао и дегустацију сигурно ће им остати дugo у сећању, за разлику од ранијих које су можда већ и заборавили.

А како каже један од запослених Немања Мијатовић на овај начин желели су да направе увертиру за оно што их чека у предстојећем периоду:

- Није случајно што смо се ове године окренули специјалитетима, јер је план да од 27. августа отворимо кухињу, која ће радити у склопу пивнице. Ово је најбоља прилика да гостима представимо део онога што их очекује – седам врста кобасица, куване коленице, буткице... Уосталом, од почетка рада циљ је био да понудимо Ваљевцима јединствени ужитак оригиналне пивнице, коју приликом обилaska већих европских градова имају прилику да виде.

Мијатовић је дошао да се поред поменутих специјалитета гости могу уверити у укус баварских пецива, а нису изостале ни грицкалице које им свакодневно нуде:

- Посетиоци на паноима могу прочитати и рецептe, што је значајно ако се узме у обзир број људи који ће проћи старом чаршијом у наредних седам дана. Служим овде већ пет година

И палачинке на менију

Припремање димљених буткица са кромпирима, купуса са белим кобасицама, љутих кобасица са поврћем, али и пивских палачинака пуњених јунетином само су неки од рецепата који су се нашли на паноима испред локала.

и уверио сам се да су Тешњарске вечери манифестација коју посећују туристи из других градова. Они желе да боље упознају Ва-

љево, што је права прилика и за нас да се покажемо у што бољем светлу.

Претходних година посетиоци пивнице имали су прилику да ужијају у укусу страних пива, али и виде изложбу поштанских марки од 1866. године до данас које је прикупио колекционар Бранко Голоскоковић.

С. Глигорић

УЧЕСНИЦИ РЕГАТЕ ИСПРАЋЕНИ АПЛАУЗОМ ТОКОМ РЕГАТЕ

Испуњена очекивања

С обзиром на импресије непосредно пред старт прве „Ваљевске регате“ идеја људи из удружења водених спортива „Нава“ нашла је на позитивне реакције суграђана, о чему сведочи и укупно 39 пловила која су се нашла на старту код стадиона „Парк Пећина“.

Један од искуснијих учесника Драган Андрејевић, заједно са пријатељима, комшијама и сином одлучио је да учествује у овом догађају:

- Видим да су и млађе генерације одушевљене, јер нису

имале прилику да се забаве на овај начин. Памтим и последњи догађај овог типа пре десетак година, а често сам ишао и на међународне Дунавске регате које је организовала Илустрована политика пре више деценија. Тешко је сетити се неке посебне анегдоте током ранијих регата, углавном су то дела дружења.

Као редовна учесница регате у Љубовији и Бајиној Башти последњих неколико година, Александра Мартиновић Павловић је је је ишчекивала нешто слично у родном граду, односно на Колубари:

- Поред пет одраслих у нашем чамцу налази се и једно дете што је доказ да имамо поверење у организаторе. Из мог угла највећа драга догађаја овог типа је сам спуст и упознавање околине из друге перспективе. Надамо се да ћемо уживати заједно и наредних година, односно да ће традицију пренети на наредне генерације.

По завршетку задовољство нису крили ни у удружењу водених спортова „Нава“, а поред поменутог броја још три пловила су била представљена на коју испред Центра за културу на изложби која је одржана по завршетку регате. У годинама које предстоје, како смо чули, могле би се поставити импровизоване препеке, а размишља се и о избору најкреативнијег пловила како би привукли већи број учесника. Поред Ваљеваца бројне посматраче до фабрике „Аустротерм“ поздравили су гости из Лajковца, Лазаревца и Крагујевца, док су једну домаћу екипу чинили и Новосађани.

С. Глигорић

ОРГАНИЗATORИМА РЕГАТЕ ПОМОЋ СТИГЛА ИЗ СУСЕДНЕ ОПШТИНЕ Хуманост на води

Да сналажење у води и знање које се стекне годинама уназад итекако може бити значајно у ванредним ситуацијама показује пример Лajковчанина Ивана Симића, члана локалног рафтинг клуба „М. Р. И“ који је заједно са тројицом колега учествовао на овогодишњој регати.

Као љубитељи водених спортива нису пропустили прилику да се покажу у комшилуку, али и уведу млађе у свет водених спортива:

- Дошли смо на позив организатора са једним чамцем, како бисмо учествовали, али им превасходно и помогли да све про- текне у најбољем реду, јер је већина наших чланова у Српском спасилачком тиму. Бавимо се рафтингом већ дуже време, а за- бележили смо и учешћа на међународним такмичењима па им је наше искуство овога пута било преко потребно.

Трка даје драж

Саговорник је изразио задовољство што су чланови удружења водених спортова „Нава“ стартовали са регатом на овогодишњој манифестацији додавши да и поред великог речног потенцијала водени спортови у Ваљеву нису заступљени у великој мери. Предложио је организаторима да се наредне године одржи трка како би догађај био занимљивији публици.

За разлику од многих које не памте по добром мајске поплаве из 2014. године са ентузијастима из овог клуба ситуација је другачија. Црта хуманости донела им је прекретницу у раду, јер више не деле судбину појединачних и не толико популарних спортова који су у малим срединама неретко запостављени у односу на фудбал или кошарку:

- Све се променило јер су чланови клуба спасили више од стотину људи, што је препознадло и руководство општине Дајкован-

Захваљујући средствима која од тог момента добијамо из локалног буџета више немамо проблеме са набавком чамаца, спасилачке опреме, прслука и осталих реквизита који су нам неописани.

ходни за функционисање.

Говорећи о опреми неопходној за озбиљнија искушења Симић је апострофирао прслуке, који су како се технологија развијала постали све лагоднији:

- Баш као и ро-
ниоци користимо
одела за воду, која
због ниског водо-
стаја овога пута
нису била неоп-
ходна. Приликом
дужег боравка у
чамцу одело је
обавезно, јер одр-
жава температу-
ру, а захваљујући
специјализованом
рефлективном чеху

RAFTING CHAMPIONSHIP OF SERBIA

С. Глигорић

ПОЛАЗНИЦИ ШАХОВСКОГ КЛУБА КРУШИК НА ТРГУ ВОЈВОДЕ ЖИВОЈИНА МИШИЋА

Преко пута учитеља

Традиционално и ове године, шаховски клуб Крушик представио се симултанком широј јавности трећег дана Тешњарских вечери. Како би представили полазнике своје школе, међу који-

ма се већ издвојио Теодор Милосављевић, у овом колективу одлучили су да се на 12 табли младима супротстави велемајстор Владимир Костић.

ДРЕВНИ СПОРТ И ОВЕ ГОДИНЕ ДЕО МАНИФЕСТАЦИЈЕ Корак ближе родитељима

Традицију представљања на Тешњарским вечерима рвачки клуб Младост наставио је и ове године. Ваљевци су се најпре самостално приказали публици 2017. године да би прошле били и део ревије борилачких спортова. С обзиром на број пролазника, али и много-брожних љубитеља спорта којима је рвање и даље непознаница овакви догађаји итако значе.

Са овом констатацијом сложио се и тренер Марко Јовановић, који је последњих година са својим пуленима радо виђен гост на многим градским манифестацијама, али и околним селима где се труди да пренесе знање која је стекао у иностранству:

- Генерално рвање и остали борилачки спортови нису превише заступљени у медијима када су у питању директни преноси, што ствара предрасуде. Многи родитељи су мишљења да нису добри за здравље и безбедност деце, што покушавамо да исправимо. Када виде како то изгледа знатно је лакше привући децу у салу, што су показале и бројне акције у претходним годинама.

Испред Центра за културу домаћи такмичари приказали су умеће у борбама против рвача крагујевачког Радничког, једног од најбољих клубова у држави. Пре две године Ваљевци су угостили Вitez из Шапца, а тренутно немају велике амбиције у првенству Србије у сениорској конкуренцији. Саговорник сматра да је за тако нешто неопходно проширити базу домаћих такмичара:

Шахиста који од 2016. године наступа за ваљевски клуб има преко две деценије искуства у савезном рангу:

- Симултанка је специфична, много зависи од тога колико су противници квалитетни. И најбољи шахисти у историји овог спорта који су дошли до невероватног рејтинга углавном играју симултанке против слабијих ривала. Разлог је једноставан, догађаји су најчешће ревијалног карактера и служе за популяризацију спорта што је случај и овога пута.

Ваљевски велемајстор се нашао и међу такмичарима на петом по реду меморијалном турниру посвећеном дугогодишњем шаховском раднику Селимиру Манојловићу, који је преминуо 2014. године. Жеља му је да управо поједине особине и посвећеност некадашњег потпредседника Шаховског савеза Србије пренесе и на полазнике:

- Испоставило се да деца која заиста воле ову игру дужи временски период остану у клубу, други брзо одлазе на колективне или остале индивидуалне спортиве. Масовност је једно, а квалитет ипак нешто сасвим друго. Сви ћа ми се што они који су надарени директно са мном учествују у појединим анализама и заиста имамо драгарски однос. Заиста сам срећан када и сами, без моје помоћи дођу до неког решења.

С. Глигорић

вили смо овог лета на кампу у грчком граду Трикали, где смо на квалитетном турниру забележили одличне резултате. Претходног викенда у Шапцу је одржан Куп Србије у рвању на песку, где су четири наша такмичара у својим категоријама освојила три медаље

С. Глигорић

ФЕСТИВАЛ ПОМОГЛИ:

ДУНАВ ОСИГУРАЊЕ

Пријатељ остаје пријатељ

Štampana
Kaširana
Kartonska

МЕДИЈСКИ ПРИЈАТЕЉИ:

Издавач: Савет 33. Тешњарских вечери

Председник Савета:

Немања Расулић, в. д. директора Центра за културу Ваљево

Заменик председника Савета:

Горица Божић, Градска управа Ваљево

Чланови:

Ана Марковић, директор Туристичке организације Ваљево
Зора Бојичић, начелник Одељења за друштвене делатности

Мирко Ковачевић, Градска управа Ваљево

Организатори:

Центар за културу Ваљево

Матична библиотека „Љубомир Ненадовић“ Ваљево

Народни музеј Ваљево

Интернационални уметнички студио „Радован Трнавац Мића“

Модерна галерија Ваљево

Завод за заштиту споменика културе Ваљево

Туристичка организација Ваљево

Установа за дешу предшколског узраста „Милица Ножица“

Историјски архив Ваљево

ЦЗНТК „Абрашевић“

Удружење „Анђели чувари“

Уметнички директор:

Јелена Лекић

Извршни директор:

Весељко Белушевић

Визуелни идентитет:

Душан Арсенић

Водитељ:

Ангелина Лукић

Фотограф:

Жељко Бошковић

Покровитељ: ГРАД ВАЉЕВО

Редакцијски тим: Снежана Јаковљевић Крунић,
Кристина Параментић, Вера Миловановић Ристивојевић,
Слободан Глигорић

Уредник фотографије: Жељко Бошковић

Технички уредник: JazzaVAc

Реализација: Центар за културу Ваљево

Штампа: „Мотив прнт“ Нови Сад

ТИРАЖ: 1.000